EFTERTRYK

evangelisk frikirke danmark

EFTERTANKE:

HVEM ER JEG?

Spørgsmålet om identitet har altid været et stort spørgsmål for teenagere. I overgangen mellem barn og voksne stiller mange spørgsmålet: Hvem er jeg egentlig? I kølvandet på det spørgsmål følger mange tanker om, hvordan man passer ind i det store fællesskab med andre mennesker. Er jeg god nok? Synes de om mig? Er jeg elsket?

Hvilket køn er jeg?

Men spørgsmålet om identitet er ikke længere forbeholdt de 13-19-årige. Det er blevet et spørgsmål, som alle generationer udfordres på. Tidsånden lader os ikke hvile i fred, men bliver ved med at sætte spørgsmålstegn ved menneskers identitet.

Mens unge piger altid har været optaget af spørgsmålet "Hvor køn er jeg?" er tidens store spørgsmål: "Hvilket køn er jeg?". En ting er hvad kroppen giver af svar. Noget helt andet, som der lægges stor vægt på i dag, er, hvad den enkelte føler. På spørgsmålet "hvem er jeg" er et af tidens store svar: "Du er den, du føler, du er". Derfor stiller regeringen forslag om, at juridisk kønsskifte skal være uden aldersbegrænsning. Drengen, der gerne vil lege med dukker, skal kunne registreres som værende pige, og modsat.

Hvor mange køn er der?

I sensommeren blev statsministeren spurgt, hvor mange køn, der findes. Det spørgsmål var hverken hun eller ligestillingsministeren forberedt på, så ingen af dem ville svare. Man fristes til at foreslå dem at læse biologi. Eller endnu bedre at læse Bibelen. På Bibelens første blad møder vi to køn, som er skabt i Guds billede, som er højt elsket, og som er lige værdifulde.

Kirke i tiden

Som kirke skal vi være til stede i tiden som fortaler for Guds gode skaberplan. Tidens spørgsmål om identitet, kønsforståelse og seksuelt samliv er mangfoldige. Alt dette må kirken forholde sig til ud fra læsning af de tidløse skrifter, som vi finder i Bibelen. Vi når ikke altid frem til de samme svar. Men så er det tid for dialog.

Velsignelse af homoseksuelle parforhold

Som frikirke udfordres vi nu på spørgsmålet om velsignelse og vielse af to af samme køn. Jeg er hen over sommeren blevet spurgt en del gange, om det er noget, *Evangelisk Frikirke Danmark* vil praktisere. Det har vi ikke gjort hidtil, og det har vi ingen planer om at gøre fremadrettet. Vi har altid stået for en klassisk evangelikal kristendomsforståelse, der betragter ægteskabet som et forhold mellem en mand og en kvinde.

Fortsættes nederst næste side...

Eftertryk nr. 8, 134. årgang, september 2022. Udgives af Evangelisk Frikirke, Danmark. Bladet udkommer 10 gange om året.
Ansvarshavende: Landsledelsen v/formand Brian Kjøller.
Redaktion: Peter Götz, John Nielsen og Brian Kjøller. Henvendelser til Peter Götz, peter@goetz.dk.
Grafisk design: Janie Conrad Riisager, kontor@bykirken.dk.
Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@evfri.dk - tlf. 40 16 21 31.
Forsidefoto: Fejring af Evangelisk Frikirke Danmarks nye navn

SAMTALER, DER FLYTTER MENNESKER

FrikirkeNet inviterer til lederkonference i Kolding 11.-12. november under overskriften "Samtaler, der flytter mennesker". Konferencerne er kendt for at sætte fokus på, hvordan kirken kan spille en rolle i samfundet. Det gælder også i år.
Vi er en del af et samfund i bevægelse, hvor der er en nysgerrighed om den kristne tro. Det er næsten blevet moderne at bekende sig som troende i interviews og podcasts. Som kristne har vi et ansvar for at gribe muligheden og blive en del af samtalen. Men hvordan gør vi det, og hvordan kan samtalerne faktisk ende med at flytte os alle nærmere Kristus? På dette års lederkonference har FrikirkeNet inviteret mennesker, som er en del af samtalen om tro i vores samfund. Det er både kendte og mindre kendte mennesker, kirkeledere og debattører, som i samtale, oplæg og workshops vil udfordre os med nye paradigmer og perspektiver, der kan hjælpe os til at blive en del af det, Gud gør i vores tid.

Mød blandt andre:

- Sebastian Stakset - svensk rapper og evangelist
- Anna Libak - forfatter, redaktør og debattør
- Charlotte Rørth - forfatter, journalist og foredragsholder
- Rune Herholdt – leder af Aarhus Gospel Singers
- Casper Christensen - komiker, manuskriptforfatter og filmskaber

Der vil desuden være debatindlæg og workshops med:

- Dorthe Lykke Jensen, landsleder i Børn & Tro
- Dina og Ulrik Siegumfeldt, ledere af Familienetværket og værested Nærværket i Kolding
- Helle Rønne Samuelsen, leder i Rønne Vineyard
- John Nielsen, generalsekretær i Evangelisk Frikirke Danmark
- Lars Midtgaard, ledende præst i Bethelkirken i Aalborg
- Tonny Jacobsen, formand for FrikirkeNet.

Evangelisk Frikirke Danmark opfordrer alle menigheder til at deltage i den fælles frikirkelige konference.

Fortsættes fra side 2 ...

Lad os ikke glemme

Midt i tidens mange udfordringer må vi dog aldrig glemme, at alle mennesker er skabt i Guds billede, at alle er højt elsket af Gud og at alle er lige værdifulde. Den erkendelse kan hjælpe mennesker til at finde hvile i sig selv og i Gud fremfor til stadighed at være på jagt efter en forståelse af egen identitet. Det er kirkens store opgave at lede mennesker hen til ham, som har skabt hvert enkelt menneske. I mødet med den skabende Gud finder mange mennesker svar på spørgsmålet: "Hvem er jeg?"

Af John Nielsen, Generalsekretær

ELEVER DER VIL NOGET

Indskrivning

Efterskolens nye hold på 113 elever ser ud til at blive et af de hold, der vil nå langt

Opstartsdagen på Efterskolen Lindenborg er blevet et tilløbsstykke. Hallen var til velkomstmødet fyldt med omkring 350 mennesker, der foruden de kommende elever var søskende, forældre, bedsteforældre og andet godtfolk.

Det er ikke altid nemt

I sin velkomsttale var forstander Anders L. Ohlsen klar i mælet. Først læste han op fra det seneste efterskolemagasin om Mathias Gidsel og hans oplevelse som efterskoleelev: Jeg vil hjem, jeg har hjemve og det hele er noget lort!
Mathias ringede hjem efter et par dage og var parat til at give op. Han var begyndt i 9. klasse på Oure Efterskole. Svaret han fik var, at i Gidsel familien giver man ikke op! Hold kæft, nogle dårlige forældre, at de ikke engang vil have deres grædende søn hjem, tænkte Mathias, der følte sig som en meget lille dreng på en meget stor skole.
Som læseren måske vil vide, er Mathias Gidsel blevet til et af de danske håndboldikoner på herrelandsholdet. I dag er han taknemmelig for at han på det tidspunkt i sit liv lærte at kæmpe. Og det er nøjagtig det, som en efterskole også kan. Lære eleverne at kæmpe, at tilpasse sig, at komme til tiden, at vaske op og gøre rent. At bo på værelse med én, man ikke kender. At tage ansvar for sit eget liv og for de andre, man er i familiegruppe med.

Klar besked

Anders Ohlsen tøvede lidt, før han sagde det næste. Jeg har spekuleret på, om jeg skal sige det nu eller en anden gang. Men nu siger jeg det: Her på skolen tolererer vi ikke sprut, stoffer og sex mellem eleverne. Nu er det sagt – og overtrædelse vil i udgangspunktet medføre hjemsendelse. Det fik han sagt uden at den gode stemning gik i stykker. Men ingen var i tvivl om, at han mente det.

Værdier

Det er en udfordring for en efterskole både at være klar på sit kristne ståsted og tale et sprog, så evangeliets værdier giver mening i en moderne verden.
Det nyeste arbejde i den retning er et godt udtryk for evnen til at holde den balance. Med viceforstander, Kim Hinge, i spidsen er en gruppe med nogle lærere og et bestyrelsesmedlem nået frem til tre suveræne formuleringer.

Vi har som skole

Tid til DIG:
Du er værdifuld, ene og alene fordi du er til. Med tid til nærvær og personlige samtaler, skaber vi i fællesskab de bedste forudsætninger for din personlige og faglige udvikling.

Tid til HINANDEN:
Vi er gensidigt afhængige af hinanden. I samspillet mellem dig, dine kammerater og skolens medarbejdere vil du opdage dit eget og andres potentiale og finde værdi i at tage ansvar for verden omkring dig.

Tid til DET, DER ER STØRRE:
Vi giver plads til tro og refleksion over de store spørgsmål i livet. Du vil møde en skole, der har et kristent livssyn med værdier, som kan give dig håb og retning i tilværelsen.

NEKROLOG

Svend Abrahamsen er død

Svend Abrahamsen, tidligere missionsforstander og præst blev født den 12. januar 1927 i Rønne og sov i en alder af 95 år stille ind i sit hjem i Aalborg den 14. juli. Svend blev i 1948 gift med Alice, der døde i januar 2021.

Gennem et langt liv har Abrahamsen tjent som præst og missionsforstander i Det Danske Missionsforbund.

Han læste teologi ved Det Svenske Missionsforbunds teologiske seminarium i Lindingö, Stockholm i 1950-52 og blev efter endt uddannelse præst i *Grindsted og Omegns Menighed.* Det var dengang en menighed med en række mødepladser i det midt- og vestjyske. Grindsted var menighedens centrum, men der var også menighedsfællesskaber i Lamborg, Bøvl, Ølgod og Skjern. I tillæg til dette delte en mindre menighed i Herning præst med *Grindsted og Omegns Menighed.*

I 1953 blev Svend Abrahamsen på en årskonference i København ordineret til præst i Missionsforbundet.

Efter en årrække i Grindsted blev han præst i en række andre kirker: Saronkirken i Aarhus, Bethaniakirken i Aalborg, Rådhuskirken i Næstved, Bethlehemskirken i Vanløse, Kbh. og derefter igen en periode i Aalborg.

I tresserne var Svend en del af MEO-gruppen, Missionsforbundets evangelistteam, som holdt kampagner over hele landet. I årene 1971-1981 var han missionsforstander. Det første han gjorde efter at være blevet valgt til missionsforstander var at holde et friluftsmøde på Rådhuspladsen i København.

Svend Abrahamsen var kendt som en dygtig og inspirerende forkynder, der frembar sit budskab med den bornholmske accent, som på en særlig måde kendetegnede ham.

I 2013 – dengang 86 år gammel – udgav han bogen *Ad ukendt vej* med undertitlen *Fra mørke til lys med Det Gamle Testamente.* Bogen er en guldgrube, der indeholder 52 prædikener over tekster fra Det Gamle Testamente.

Vi takker Gud for Svends tjeneste og vil ære hans minde.

Af John Nielsen, Generalsekretær

Nogle af de største højdepunkter for mig ved Sommerstævnet 2022 var … Sommerstævnet 2022

Sådan udtrykker Thomas Baldur sig og fortsætter: ’Alene det, at vi efter to års ufrivillig pause endelig kunne samles igen om fællesskabet med Kristus og hinanden, campinghygge, bibelundervisning, salmer og lovsang, slushice, thaimad, pandekager, solnedgange og alt det andet … var i sig selv vidunderligt.
Mere konkret var det fantastisk at være med til at fejre en historisk stor gruppe af præster, der blev ordineret.
Det var (som altid) dybt berigende at høre Mikael Telbes undervisning – selv når han ikke var der’.

Nyt navn til kært barn

Sommerstævnets markering af navneskiftet til *Evangelisk Frikirke Danmark* gik ikke stille af sig. Det blev fejret mandag eftermiddag med brask og bram.
En flot servering mødte deltagerne, før de gik ind i foredragssalen, der viste sig at være alt for lille til de mange deltagere, der gerne ville fejre begivenheden.
Det blev en eftermiddag med mange opfindsomme

John Nielsens humoristiske tale, orange konfettirør, samtalekrus i samme kulør og til sidst opsendelse af orange balloner var alt sammen med til at hæve stemningen på et i forvejen godt og udbytterigt stævne.

indslag, der både bragte os på sporet af kirkesamfundets oprindelse, fik os til at synge med på 'Ven står med ven i hånd' og desuden istemme en ny flot sang af Gunni Bjørsted, skrevet til anledningen.

Orange er farven

John Nielsens humoristiske tale, orange konfettirør, samtalekrus i samme kulør og til sidst opsendelse af orange balloner var alt sammen med til at hæve stemningen på et i forvejen godt og udbytterigt stævne.

To vers af sangen til anledningen skrevet af Gunni Bjørsted

Af Guds nåde er vi fortsat kirke.
Troen skyder stadig friske skud.
Om Guds nåde handler vores virke;
om dén nåde er vi sendebud.
Ikke vægt på regler, skille-mure;
ikke være grænse-politi.
Men at hjælpe til at tro og turde
følge Mesterens discipel-sti.

Både livet, troen, fællesskabet
fordrer ja til Jesu klare kald.
Kun hans værk kan overvinde tabet,
følgerne af vores syndefald.
Ej til jagt på prangende produkter
kalder han - nej, til et bedre sted:
Han vil la' os bære sunde frugter,
som har ægte smag af evighed.

TRO LIV FÆLLESSKAB

Evangelisk Frikirke Danmark har lagt sig i selen for både at forny sig og bevare sin forankring.
Det er der kommet en ny brochure ud af. Den tager fat om de gamle slogans som *synderes frelse, livet over læren* og *Guds børns enhed*. Og den gør det godt.
Det er ikke mindst Rikke Obasi og Jacob Muff, som begge sidder eller har siddet i Landsledelsen, der har arbejdet med de gamle tekster – for at give dem nyt liv. Resultatet er blevet kort og præcist:
Tro - Liv – Fællesskab.
EFTERTRYK vil gerne give spalteplads til en debat om vores store gamle 'one-liners'. Holder de stadigvæk? Er det bl.a. dette du genkender dig selv på, når du skal placere dig et sted i dansk kirkeliv?
Lad os høre hvad du tænker. Skriv - og send det til redaktøren, Peter Götz – peter@goetz.dk

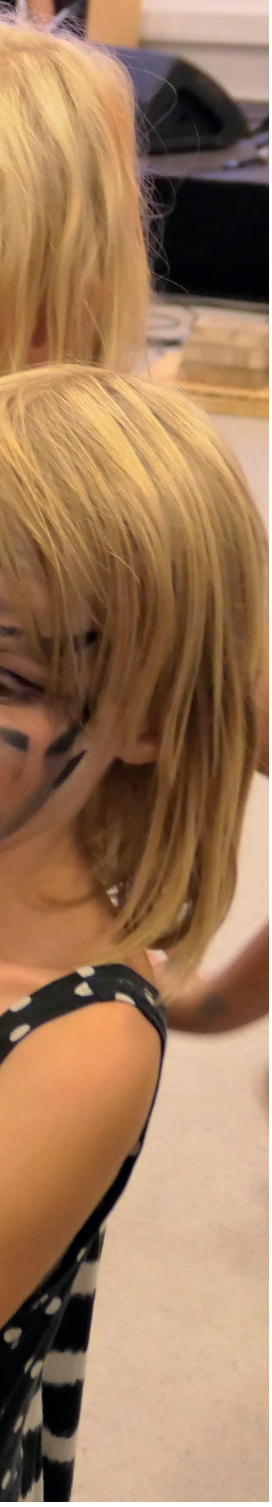

TRO FOR MIG ER ALTAFGØRENDE

Af Jacob Muff

Jeg havde et par år i mit liv, hvor jeg levede uden tro. Det blev en udfordring for mit selvbillede og selvværd. Tro for mig er selve livet. Det er det, der gør, at jeg har et formål, og at min identitet er accepteret. Tro for mig er fundamentet for mit gudsbillede, mit selvbillede og min tro.

I *Evangelisk Frikirke Danmark* er tro ikke bare bogstaver og sætninger i en bog, men en levende relation til Jesus Kristus, der former vores liv. Det er en relation, der bygger på, at vi alle er skabt i Guds billede, elsket af ham og lige for ham.

Den relation til Gud blev i syndefaldet brudt. Mennesket valgte Gud fra. Men fundamentet i kristendommen er, at Gud ved sin søns død på korset genoprettede relationen og forsonede sig med sin elskede skabning.

Fordi tro for os mere er relation, end det er religion, lægger vi vægt på at dele evangeliet om Kristus på en sådan måde, at det ikke bare er ord, man hører, men noget der udfordrer og inviterer til personlig tro og stillingtagen.

Den personlige tro former den måde, vi er kirke på. Dåben og nadveren er to centrale handlinger, som styrker den enkelte i sin tro. Dåben er en måde at markere og bekræfte, at man er kommet ind i en relation med Gud. I dåben bekræfter Gud sit ***ja*** til os, og vi vores ***ja*** til ham.

Nadveren bekræfter vores relation med Kristus. I nadveren inviterer Kristus os til bords med ham og andre troende. Dette måltid udtrykker det inderlige fællesskab, vi har med Gud, og knytter os sammen med alle, der tror på Kristus.

Kirken er derfor et inviterende fællesskab, der lever i og bliver formet af vores relation til Gud. Og kirken er samtidig kaldet til at give fællesskab og håb til den verden, vi lever i.

UDEN FRIVILLIGHED, INGEN FRIKIRKER

Et fuldstændig umisteligt og afgørende kendetegn ved en frikirke er … frivillighed

Vi har det til fælles med Folkekirken, at menighedsrådsarbejde er frivilligt og ulønnet. Derudover er frivillighed en afgørende forudsætning for, at vi i frikirker kan lovsynge med musikalsk akkompagnement. Kan tilbyde meningsfulde arrangementer for børn og unge. Kan holde gudstjenester i kirkebygninger, der er vedligeholdt og gjort rent. Kan aflevere reviderede regnskaber til myndighederne. Og tusind andre ting. Det ligger i ordet: *fri*kirker bygger på *fri*villighed.

Sommerstævne

Det er takket være frivillige, at vi kunne glæde os over et dejligt sommerstævne. Og nøj, hvor jeg glædede mig og blev fyldt af taknemlighed over deres kæmpe indsats!

International mission

Det er takket være frivillige, at vi kan være involveret i at give forældreløse børn i Ghana en tryg og kærlig opvækst. At vi kan understøtte skolegang for fattige børn i Rumænien. At vi har andel i, at op mod 50 millioner i og omkring Thailand dagligt har mulighed for at høre evangeliet. At vi fortsat er partnere med menigheder i Grønland.
Frivillige pengegaver er én (vigtig) komponent, men missionsudvalgenes mange, mange(!) frivillige arbejdstimer kan ikke gøres op i penge.
Det er takket være frivillige, at du kan læse dette nummer af *Eftertryk*.

Tusind tak

Mange tusind tak til alle jer frivillige – lokalt og nationalt!
Kristeligt Dagblad kunne den 5. august fortælle, at Coronatiden har været hård ved det kirkelige frivilligheds-engagement. Modbydeligt hård!
Stort set samtlige kirkelige sommerstævner har været ramt både på deltagersiden og frivillighedssiden. Billedet er det samme i sportsklubber, på festivaler og i foreningslivet over hele landet.

Det er nu

Det er til en vis grad forståeligt. Der kan være noget sundt ved at tage prioriteringen af ens kræfter op til overvejelse. Men for os som frikirker – og som *Evangelisk Frikirke Danmark* – er overvejelsen decideret eksistentiel. Det er nu, du kan give liv! Uden frivillighed, ingen frikirker. Hverken lokalt eller nationalt.

I forlængelse af den Kristus-hymne, der udgør en af Det Nye Testamentes smukkeste passager, minder Paulus filipperne (og os) om, at: *"det er Gud, der virker i jer både at ville og at virke for hans gode vilje. Gør alt uden at give ondt af jer og uden indvendinger, så I kan være uangribelige og uden svig, Guds lydefrie børn midt i en forkvaklet og forvildet slægt, hvor I stråler som himmellys i verden."* (Fil 2,13-15)
Impulsen til at engagere sig frivilligt, er ikke bare samvittigheden eller ansvarsfuldheden, der hvisker til os, hvad vi måske bør.
Det er Helligånden, der kalder os til – uden at pive – at stråle som himmellys i verden ved at prioritere vores tid og kræfter på noget andet og større end os selv.

Ikke kun fordi der er velsignelse ved det (selv om det er der også), men fordi vi er den eneste levende organisme på Guds gode jord, der er skabt med evnen til at tage ansvar og vælge at handle med andres trivsel, tryghed og glæde for øje. Det må betyde noget! Det betyder noget! Du, din tid og dine kræfter betyder noget!

Af Thomas Baldur
Frivillig i Landsledelsen

Frivillighed en en afgørende forudsætning for, at vi i frikirker kan lovsynge med musikalsk akkompagnement. Kan tilbyde meningsfulde arrangementer for børn og unge. Kan holde gudstjenester i kirkebygninger, der er vedligeholdt og gjort rent. Kan aflevere reviderede regnskaber til myndighederne osv.

Mogens Koch Petersen er igang med frivilligt arbejde på Efterskolen Lindenborg

ET BÆREDYGTIGT BØRNEHJEM

Social bæredygtighed handler om at etablere en hverdag, hvor både børn og voksne trives, og det klarer de gode folk på FH rigtig, rigtig godt

Partnerskabskonference med Father's Home i Ghana

I marts måned afholdt Father´s Home (FH) sammen med Ghana-udvalget partnerskabskonference med emnet "Bæredygtighed". Vi havde to gode dage sammen, hvor vi drøftede økonomisk, økologisk og social bæredygtighed, og vi var enige om, at dette er en vej, vi vil følge fremover.

Økonomisk bæredygtighed

Som et skridt i retning mod større økonomisk bæredygtighed, har FH nu etableret fiskebrug. Ved hjælp af en indsamling i menigheden i Aalborg samt indsamling blandt deres egne færdiguddannede unge i Ghana er det lykkedes FH at rejse penge til at installere en fiskedam med en kapacitet på op til 5.000 fisk, som de kan have gående i bassiner på grunden i Anto, det vil sige ved siden af børnehjemmet.
I starten af juli måned fik de leveret 2.000 stk. fiskeyngel, som nu svømmer omkring og trives, som de skal, i deres nye hjem. Francis fortæller, at der er mere arbejde ved det, end de havde regnet med, men de maser på for at lykkes med det. Fiskene vil være fuldvoksne (tre kg) og klar til spisebordet efter seks måneder.

Økologisk bæredygtighed

Vi snakkede om vigtigheden af at minimere brug af engangsplastik og om korrekt bortskaffelse af plastikaffald. FH har egen brønd, så de køber ikke vand på flasker eller i poser.
Økologisk bæredygtighed handler også om at anvende hønsemøg og nu også spildevand fra fiskebruget til gødning af jorden, hvor de dyrker diverse grøntsager. Og om at dyrke jorden rigtigt, så den ikke udpines. På FH er de bevidste om disse forhold og arbejder målrettet på at optimere deres indsats på dette område.

Social bæredygtighed

Social bæredygtighed handler om at etablere en hverdag, hvor både børn og voksne trives, og det klarer de gode folk på FH rigtig, rigtig godt. Her er vi inde ved FH's kerneydelse, og vi er imponerede.

Læs her historien om Hayford:
Denne skønne dreng blev forældreløs, da han var fire år, hvor hans bedstemor tog ham til sig. Fordi han altid så syg ud grundet fejlernæring, blev han betragtet som heks. Ydmygelsen og stigmatiseringen fik hans bedstemor til at holde ham inden døre, hver gang hun gik ud og forhindrede ham derved i at deltage i sociale aktiviteter. Han blev dårligt behandlet af øvrige familiemedlemmer, og når bedstemoren var på arbejde, blev han låst inde i et rum, hvor hans mad blev kastet ind til ham. Dette foregik i ti år, indtil bedstemoren ikke længere kunne holde den ydmygelse og stigmatisering ud, som hun og Hayford blev udsat for fra lokalsamfundet og fra hendes familie.
Hun betroede sig til en sygeplejerske, som var bange for, at han ville dø af det emotionelle traume. Sygeplejersken informerede sine chefer på det regionale sygehus, som derefter kontaktede de sociale myndigheder. Myndighederne bragte Hayford til FH.
Og her bor Hayford i dag. Han er en glad og frisk dreng, som nyder at have en mor, en flok søskende og mulighed for at gå i skole. Han er ikke længere underernæret og svag, og han bliver ikke længere udsat for daglige ydmygelser. Det er social bæredygtighed!
Vi takker Gud for FH, som giver livet tilbage til denne skønne dreng.

HVOR DER ER VILJE, ER DER VEJ

Mens situationen i Myanmar bliver mere og mere trykket under militærregimets pres, lykkes det vores samarbejdspartnere at finde løsninger på det, som er deres opgave, at hjælpe deres landsmænd – men det er dyrt købte løsninger.

Blacklistet

Lederen af KWEG gennem omkring fem år, Angeline, fik en sen aften i midten af juli et opkald fra en veninde med beskeden om, at hun skulle gemme sig for regimet, 'for de leder efter dig'. Hun var ikke på den adresse, som hun havde opgivet som sin officielle adresse, og det blev muligvis hendes redning. Over natten fik hun pakket det vigtigste, før hun sammen med sin 22-årige søn om morgenen lykkedes at komme med et fly til Bangkok.
Efterfølgende har Angeline bedt bestyrelsen om at afskedige hende – af sikkerhedsmæssige grunde – vel sagtens både for Angeline selv og for arbejdet. Angeline er flyttet til det nordlige Thailand og søger nu myndighederne om et års opholdstilladelse for så at finde noget arbejde dér. At flytte tilbage til Myanmar er ikke en mulighed i øjeblikket.

Kærligheden ophører aldrig

Mens KWEG-organisationen nu har mistet deres dygtige leder, fortsætter arbejdet både i landsbyerne og med omsorg for voldsramte kvinder.

Seks nye *lån og spar grupper* har set dagens lys siden juni og i september vil der blive fire nye grupper. Disse grupper består af beboere i landsbyer i Bago regionen. De får hjælp til at spare op i en fælles lokal bank, hvorfra de også kan låne til et givent projekt. Renterne – 2 % - bliver hen ad vejen brugt til fælles projekter i landsbyen, måske reparation af en vej, en skole og lignende.
Det hele foregår meget diskret med personer, der ikke vækker opsigt eller er belastede af tidligere engagementer, som ikke er velsete under de nuværende vilkår.

Voldsramte kvinder

Også når det gælder vores helt specielle projekt med retshjælp til voldsramte kvinder, er der gode beretninger. Samtidig har vi siden militærovertagelsen af og til givet nogle af disse penge fri til elementær nødhjælp til de kvinder og piger, der var hårdest ramt.
Fra dansk side anbefaler CKU at der bliver ansat mindst én i KWEG's stab med ansvar for undervisning i anti-corruption, seksuel chikane, udnyttelse og misbrug.

Jesus

Hvis nu du skulle spørge, hvor evangeliet – eller Jesus – er henne i alt dette, så kommer svaret fra ham selv: Jeg var nøgen, jeg var i fængsel, jeg sultede, jeg var fremmed – og I så til mig...
Vi glæder os til den dag, hvor vi i forlængelse af dette arbejde også får lov at bygge skoler, kirker, osv.

Thailand og Myanmar Udvalget
Peter Götz

Flygtet til Thailand

Lederen af KWEG gennem omkring fem år, Angeline, fik en sen aften i midten af juli et opkald fra en veninde med beskeden om, at hun skulle gemme sig for regimet, 'for de leder efter dig'. Hun var ikke på den adresse, som hun havde opgivet som sin officielle adresse, og det blev muligvis hendes redning. Over natten fik hun pakket det vigtigste, før hun sammen med sin 22-årige søn om morgenen lykkedes at komme med et fly til Bangkok.

SLUSEMESTRE OG DIGEBYGGERE

På Sommerstævnet fik Svend Jensen, præst i Din Frikirke i Haderslev en profetisk inspiration, som han delte på stævnets sidste aftenmøde:

Jeg så:
Et uendeligt hav bag et dige. I diget var der med mellemrum sluser af forskellige slags. Enkelte steder var der brud på diget og steder, hvor gamle brud var repareret. Sluserne blev vedligeholdt af mennesker bag diget. Diget var pænt og i orden. Sluserne styrede, hvad der kom ind til dem, der levede bag diget.

Jeg så det var:
Guds nådes hav – fyldt af kraft, kærlighed, visdom og helbredelse.
Diget var traditioner, former, forordninger, behov for kontrol, bestemte måder at prise Gud på.
Det var et kirkekultur dige.
Sluserne var kirkerne, der styrede, hvad der kom fra nådehavet.
Bruddene var dér, hvor vi gennem tiden har oplevet fornyelse og vækkelse. Og fået det repareret igen, så der kom orden.

Jeg så en ny tid:
Diget var væk. Nådehavet flød frit til/mellem mennesker, der øste af det.
Sluserne var blevet til fundamenter for festpladser, steder hvor mennesker hjalp hinanden til at færdes i den nye virkelighed. Oaser hvor genoprettelse og helbredelse skete.
Digebyggerne var blevet til vejledere.
Slusemestrene var tjenere, der øste af Guds nådehav til mennesker, der gik bud til hinanden.
De *levede* i det, mere end ventede på det ved sluserne.
Jeg så mig selv stå ved slusen og kæmpe for at lukke mere af det rigtige igennem, mens mennesker kæmpede for at opretholde diget.
Jeg så, vi fik lov at slippe kampen og leve i den nåde, der flyder frit.
Jeg så, vi blev udrustet med det, vi havde behov for, for at leve i en ny virkelighed med hinanden.

Lad os bygge oaser på fundamenterne af sluserne og omdanne digerne til livgivende visdom.

Kommentar
Billedet er på ingen måde fuldkomment, og jeg håber, det vil sige os alle noget, som vi så igen kan dele med hinanden. Min bøn er, at enhver af os mærker, hvad Gud minder os om gennem lige den her lille brik.

evangelisk frikirke danmark